31/01/2021

Αν λείψει η Σημαία, θα μπορούσε να ανεμίσει ένα ράσο

/ Ελλάδα 1821 - 2021

Η αλήθεια δυσανασχετεί τους κυνικούς. Είναι ιδιοτελής κυνισμός ή πεισματική αθεΐα ή εκσυγχρονισμός από δήθεν ευφυία που επιθυμεί να κάνει την σύγχρονη Ελλάδα μία άδεια πλαστική σακούλα και όχι μόνον αυτό. Να την χαράξει και άθεη, ιδιοτελή και κυνική ήδη από τα γεννοφάσκια της, κάθε επιτυχία της Ελλάδος, κάθε ήρωά της να τον έχουν να τον λένε όπως θέλουν αυτοί, με ψέματα και υποθέσεις της δημιουργικής ψευτιάς και της ιδεολογικής εθελοδουλίας ως δήθεν Ιστορίας .

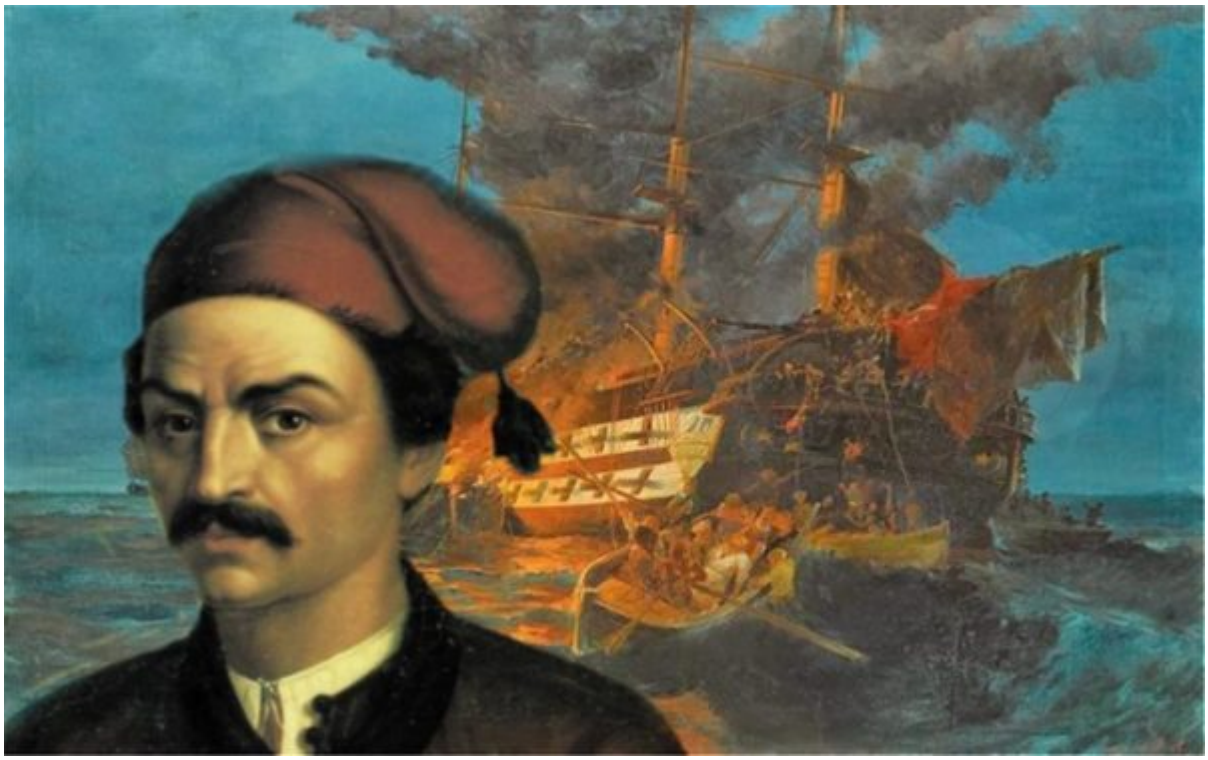
Η αλήθεια σε μόνον 32 σελίδες από τον Μητροπολίτη Μάνης.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος αποδεικνύει ότι η αλήθεια μπορεί να χωρέσει σε πολλές αλλά και λίγες μόνον σελίδες μίας τεκμηριωμένης έκδοσης. Σε ένα μικρό βιβλίο, η αλήθεια να ταξιδεύει χέρι χέρι στα σπίτια των Ελλήνων. «Η προσφορά της Εκκλησίας κατά την Ελληνική Επανάσταση του 1821»

είναι μία έκδοση 32 σελίδων που μπορεί κανείς να τη διαβάσει στη διάρκεια ενός μισάωρου και ύστερα να πει: «Θα το φυλάξω να το έχουν τα παιδιά μου». Ένα ξεφύλλισμα που δείχνει τον Θεόν πάνω στα χείλη των αγωνιστών του ’21, αποδεικνύοντας επίσης ότι το ράσο θα μπορούσε να είναι η άλλη σημαία του Έθνους, ότι, αν λείψει κάποτε η ελληνική σημαία, θα μπορούσε να ανεμίσει ένα ράσο και να διηγηθεί και να συμβολίσει επακριβώς τα ίδια ως προς το αίμα και τη θυσία.

Πριν την πυρπόληση της «Καπιτάνας», πάνε στη Θεία Λειτουργία και μεταλαμβάνουν

Στρέμματα οι λέξεις για το πόσο και το πως επικαλούνταν οι αγωνιστές του ‘21 τον γλυκύτατον Ιησού Χριστό και την Θεοτόκο. Γνωστή η άκρα ευλάβεια του Κολοκοτρώνη, του Μακρυγιάννη και των υπολοίπων της ξηράς. Για μία φορά, θα πούμε για τη θάλασσα, τον Κανάρη και την Μπουμπουλίνα μέσα από την γραφίδα και την τεκμηρίωση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μάνης. «Στη θάλασσα έχουμε τη μεγάλη μορφή του Κωνσταντίνου Κανάρη» γράφει ο Σεβασμιώτατος. «Πριν φύγουν για την πυρπόληση της Καπιτάνας, οι Κανάρης και Πιπίνος με τους ναύτες τους, πηγαίνουν στον Άγιο Νικόλαο των Ψαρών. Παρακολουθούν τη θεία Λειτουργία και μεταλαμβάνουν». Έρχεται έπειτα η υπόσχεση γονατιστή, μπροστά στον Θεόν ευλαβική και χύμα: «Κατόπιν, όλοι γονατίζουν και δίνουν υπόσχεση να πεθάνουν, παρά να γυρίσουν χωρίς αποτέλεσμα».

«Μία δύναμις με άρπαζε από τη λιτανεία πριν φύγουμε… Μία δύναμις θεϊκή με γιγάντωσε…»

Ο Κανάρης διηγούνταν ότι μία θεία δύναμις του έδωσε το κουράγιο να φθάσει κοντά στην τουρκική ναυαρχίδα και να την κάψει. «Αυτή η θεία δύναμις του έδωσε κουράγιο να φθάση με το πυρπολικό του την τουρκική ναυαρχίδα και να βάλη φωτιά στο μπουρλότο». Ο Σεβασμιώτατος αναφέρει, ότι, «εις το όνομα του Κυρίου» φώναξε εκείνη τη στιγμή ο Κανάρης. «Έκανε τον σταυρό του και πήδησε στη βάρκα. Οι φλόγες του πυρπολικού μετεδόθησαν στη Ναυαρχίδα που τινάχθηκε στον αέρα και παρέσυρε στον θάνατο εκατοντάδες Τούρκους». Ήδη, από την εκκλησία, πριν ακόμη φύγουν, «μία δύναμις – διηγείται ο ίδιος – με άρπαζε από τη λιτανεία πριν φύγουμε από τα Ψαρά για την Χίο. Μία δύναμις θεϊκή με γιγάντωσε…».

«Οι Τούρκοι ήταν τόσοι, ώστε εάν έπτυον επάνω μας θα μας έπνιγαν»

Ο Κανάρης, ύστερα από χρόνια, διηγήθηκε μια μέρα το θρυλικό κατόρθωμα του στον ποιητή Αρ. Βαλαωρίτη: «Οι Τούρκοι ήταν τόσοι, ώστε εάν έπτυον επάνω μας θα μας έπνιγαν αναμφιβόλως. Αλλ’ ο Παντοδύναμος Θεός δεν το επέτρεψε και μάς έσωσε» είπε. «Αυτό το ένοιωθε και το πίστευε» σχολιάζει ο Μητροπολίτης Μάνης. «Όπως έχει εύστοχα γραφεί: Ούτε στιγμή δεν περνούσε από το μυαλό του Κ. Κανάρη ότι από τη δική του εξυπνάδα ή με την ατρόμητη ανδρεία του πετύχαινε τα ανδραγαθήματα».

Ο Κανάρης προσκυνεί την Παναγία με το μέτωπο κατά γης

Αυτός ο ταπεινός άνθρωπος του Θεού με προσευχή ξεκίνησε για το κατόρθωμα στο λιμάνι της Χίου. «Όσο έλειπαν από το νησί, όλος ο κόσμος γονατιστός προσευχόταν για τη σωτηρία τους. Και τώρα η επιστροφή τους στα Ψαρά με προσευχή ευχαριστήριο καταλήγει». Ο Σεβασμιώτατος, με τη γλυκιά γραφίδα του, ιστορεί: «Ο Κανάρης καταθέτει στα πόδια της εικόνος της Θεοτόκου το στεφάνι του και πέφτει με το μέτωπο κατά γης, προσκυνώντας, προσευχόμενος και ευχαριστώντας από βάθους καρδιάς τον Θεόν». Ο ταπεινός, αντί να περιαυτολογεί για το κατόρθωμα των χρυσών γραμμάτων της Ιστορίας, τι κάμει; «Ύστερα, αποσύρεται στον ταπεινό οικίσκο του».

Η προσευχή της Μπουμπουλίνας που μένει εις τους αιώνες

Ο Σεβασμιώτατος Μάνης θα ενθυμίσει για την Καπετάνισσα Μπουμπουλίνα ότι θυσίασε τα πάντα για τον Αγώνα, επαναφέροντας τα λόγια της που είναι θυμίαμα στα θυμιατά και μία προσευχή εις τους αιώνες, διότι τέτοια λόγια δοξολογικά

μετά από τόσες ταλαιπωρίες και προσωπικούς χαμούς, μόνον άγιοι μαζί με ήρωες τα είπαν:

«Έχασα τον σύζυγό μου. Ευλογητός ο Θεός! Ο πρεσβύτερος υιός μου έπεσε με τα όπλα ανά χείρας. Ευλογητός ο Θεός! Ο δεύτερος και μόνος υιός μου, 14ετής την ηλικίαν, μάχεται μετά των Ελλήνων και πιθανώς να εύρη ένδοξον θάνατον. Ευλογητός ο Θεός! Υπό το σημείον του Σταυρού θα ρεύση επίσης το αίμα μου. Ευλογητός ο Θεός! Αλλά θα νικήσωμεν ή θα παύσωμεν με ζώντες, αλλά θα έχωμεν την παρήγορον ιδέαν, ότι εν τω κόσμω δεν αφήσαμεν όπισθεν ημών δούλους τους Έλληνας».

Το ψέμα έχει καιρούς. Η αλήθεια έχει αιώνες.

Έτσι μιλούσαν οι ήρωες οι δικοί μας. Μετάνιζαν, νήστευαν, γονάτιζαν, δοξολογούσαν. «Ευλογητός ο Θεός!». Η αλήθεια δυσανασχετεί τους κυνικούς. Το ψέμα έχει καιρούς. Η αλήθεια έχει αιώνες. Θέλουν άλλους ήρωες πλαστικούς, ουδέτερους, υπολογιστές, κυνικούς. Κατά πάσα πιθανότητα, αν διαρκέσει ο κυνισμός, θα σηκωθούν τριάντα μέτρα τα χώματα: «Εμείς δεν ξεσηκωθήκαμε όπως το λέτε εσείς!». Δε θέλει πολύ να σηκωθούν ξανά τα σώματα, άμα συνεχίζεις εσύ να τους λες τα άλλα ντάλα σου.

Κώστας Παναγόπουλος – Πρακτορείο «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»

Αναφερθήκαμε στην Έκδοση «Η προσφορά της Εκκλησίας κατά την Ελληνική Επανάσταση του 1821» του Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ’, Χορηγός: Περιφέρεια Πελοποννήσου, Συμβολή στην εθνική επέτειο των διακοσίων ετών από την Ελληνική Επανάσταση (1821-2021), Σελιδοποίηση – Εκτύπωση –

Βιβλιοδεσία: ΜΙΛΗΤΟΣ